

Margit Carlsen

Sygeplejerske

Medlem af kommunalbestyrelsen 1970-78

Født den 12. oktober 1936 i Alstrup

Eksamen som sygeplejerske og bedemand

I 1970 var det skik, at det mest var ældre mænd og få kvinder, der blev valgt som kommunalbestyrelsesmedlemmer, så jeg havde ikke nogen planer om at stille op.

En aften, hvor jeg havde spillet håndbold, kom min mand hjem efter et opstillingsmøde og bad mig underskrive opstillingslisten for Den fælles Sogneliste. Da jeg tøvede, bemærkede han, at hvis jeg undlod, så kunne det tages som udtryk for, at jeg regnede med at blive valgt. Han mente også, at risikoen for valg var begrænset, da jeg var nr. 4 på listen. Så jeg underskrev og blev valgt. Det var jeg ikke helt tilpas med, men jeg måtte jo prøve at få det bedste ud af det.

Ved konstitueringen fik jeg plads i Socialudvalget, det var et område, jeg som sygeplejerske havde et vist kendskab til, men der var også en risiko for, at jeg kunne være inhabil i nogle sager. Det blev nu aldrig aktuelt. Jeg synes ikke, at der var problemer med at blive hørt, de andre medlemmer var lydhøre overfor, hvad jeg sagde. Jeg fik bl.a. oprettet et depot for hjælpemidler.

Jeg var også medlem af børneværnet, hvor vi var ude at se de problematiske hjem, men vi fjernede ingen børn i den tid, jeg var medlem.

Jeg blev genvalgt i 1973 på Farsø Byliste og blev efter nogle forviklinger medlem af Kulturudvalget. Deraf fulgte medlemskab af skolekommission og skolebestyrelse ved Farsø skole. Det var spændende, da Farsø skole skulle udbygges med 6 klasseværelser med toiletter, køkken til lærerværelset og stort fællesrum. Nu blev der pludselig flere skoler, der ville have mere plads, men efter lange forhandlinger fik Farsø Skole lov at udbygge. Efterhånden blev de andre skoler også udbygget med fællesarealer, dog ikke V. Hornum der fik en idrætshal.

I Kulturudvalget gik der megen tid med at drøfte skolegrænser. Der var overbygning på 3 skoler, selv om der kun var behov for en, så konklusionen blev 2 overbygninger.

Vi lukkede Plejehjemmet i V. Hornum. Plejehjemmet Flejsborglund fortsatte driften og fungerede fint med dygtig ledelse. Det var dog et problem, at oplandet var for lille, så beboerne kom andre steder fra. En beboer fortalte mig, at det var et dejligt sted, men der var ikke nogen steder at handle, og der var heller ikke nogen offentlige trafikforbindelser. Det fik mig til at kæmpe mod en planlagt udvidelse af plejehjemmet.

Vi havde et godt samarbejde i kommunalbestyrelsen. Det var skik og brug, at der skulle spises aftensmad på kroen efter kommunalbestyrelsesmøderne. Jeg deltog kun enkelte gange, da der

ikke var noget der hed tjenestefrihed for deltagelse i møderne, så jeg måtte tage delt tjeneste. Oprindeligt troede jeg, at det var de dygtigste og mest respekterede mænd, der var medlem af kommunalbestyrelsen, men jeg måtte konstatere, at der ikke var nogen, der var bedre end andre.

Efter de 2 perioder valgte jeg ikke at genopstille, da jeg måtte vælge mellem mit arbejde som sygeplejerske eller kommunalpolitik. Det kommunalpolitiske arbejde tager mange timer, men har også været en stor oplevelse.